

Kdo z toho vyvázne?

„... když člověk, kterého držím v žaláři, nezmešká jedinou příležitost, a jakmile tam zapomenou klíče, hned je přikryje nohou, a zkouší tyče, zda se některá nehýbe, a pohledem odhaduje žalářníky, pak už ho v duchu vidím putovat svobodnou krajinou.“

(Antoine de Saint – Exupéry, Citadela, LXXVI)

Na obrázku (pořízeném v roce 1945 na konci války) vidíte hrad ve městě Colditz (za Polabských Slovanů Koldice) nedaleko Chemnitz (za Polabských Slovanů Kamenice, za komunistů Karl-Marx-Stadt).

V tomto nepřístupném hradě na vysokém skalním útesu vybudovali nacisté za 2. světové války vězení pro válečné zajatce. Mělo to být vězení, z něhož se nedá utéct.

Paradoxně právě z tohoto vězení úspěšně uprchl rekordní počet válečných zajatců. Vysvětluje se to tím, že tam soustřeďovali prominentní zajatce, z nichž mnozí už měli za sebou opakované pokusy o útěk. Byli to lidé nadprůměrně vynalézaví, kteří neopomněli jedinou maličkost, jež by jim pomohla k útěku, a dokázali spolupracovat.

Teoreticky tam mohli sedět, věnovat se běžným vězeňským povinnostem a čekat na konec války s nadějí, že ji vyhrají Spojenci. Cítili se však vázání povinností zajatého důstojníka pokusit se o útěk ze zajetí a zapojit se znovu do boje proti nepříteli. A ze záznamů o tom, co se tam dělo, je vidět, že to brali opravdu vážně.

Naše současná situace během hospodářské krize je v určitém smyslu podobná. Vláda (nebo vlády) se snaží zabránit kolapsu a vykoupit svými opatřeními čas v naději, že firmy i jednotlivci mezitím podniknou něco, co povede ke konci krize. A to i za cenu, že vládní opatření zhorší zadlužení, „podpora tvorby pracovních míst“ zvýší celkovou nezaměstnanost, a podobně.

Co děláme pro to, abychom využili krátkého se času a z krize se dostali?

Někdo nedělá nic, jen čeká. Naštěstí se zdá, že jsou i lidé a firmy, které „nezmeškají jedinou příležitost“, která by mohla vést z krize. Podívejme se spolu na jeden příklad.

„... jakoby nás někdo chtěl vést k tomu, abychom se zapomínali radovat ...“

Jestli je víc těch, kteří jen čekají, nebo těch druhých, kteří neúnavně hledají cestu ven ze svízelné situace, na tom možná záleží, jak to nakonec dopadne. Nedovedu odhadnout, kolik je kterých, ale těší mne, že vím aspoň o několika reprezentantech toho druhého tábora.

Jako příklad jsem zvolil firmu SMP CZ. V nadpisu vidíte úryvek z jednoho úvodníku jejich Zpravodaje. Kdykoli zavítám do jejich ústředí a zjistím, že je k dispozici nové číslo, hned jeden výtisk sbalím, protože to bývá docela zajímavé čtení. Jednou jsem například dost dlouho při různých příležitostech ukazoval číslo, ve kterém ředitel divize 1 hodnotil uplynulý rok a přitom velmi kultivovaným způsobem a jmenovitě děkoval svým spolupracovníkům. Možná i Vy patříte k těm, kterým jsem tehdy ten článek ukazoval jako příklad, jak se takové věci mají dělat.

Za rok 2009 se mi tak v přihrádce sešlo několik čísel a najednou jsem zjistil, že už samotné jejich úvodníky vypovídají o trvalé snaze využít všech příležitostí, jak bojovat s krizí. Byly to úvodníky z pera výkonného ředitele, obchodního ředitele, administrativního a finančního ředitele a dva od generálního ředitele. Jsou to většinou krátké, možná i dost rychle napsané texty, ale tu snahu z nich cítíte. Najdete v nich například upozornění na to, jak je nebezpečná výzva jakéhosi vládního činitele, aby dohlížející finanční instituce byly shovívavější, když se někdo opozdí s platbou. Najdete tam vysvětlení toho, co firma podnikla, aby nebyla jako loď, která nabírá vodu, úvahu o tom, proč u nás nejdou věci, které jdou na Slovensku a hlavně odhodlání odfiltrovat ve firmě demoralizující vliv pokleslé úrovně sdělovacích prostředků.

Znovu jsem si je teď přečetl a ten celkový dojem je dost silný. K tomu se přidává dojem z víceméně nahodilých setkání se zaměstnanci firmy. To se samozřejmě hůř dokumentuje, ale věřím už si natolik, že když větřím dobrou kvalitu vztahů mezi lidmi, zpravidla na tom něco je.

A pak je tu ještě jedno pozorování, na první pohled okrajové, ale pro současnou situaci důležité. Týká se opravy Karlova mostu, kterou SMP CZ provádí. Jsem známý milovník Prahy a vzpomínám, jak mě deptalo, když jsem vídával tehdejšího rektora ČVUT Witzanyho v televizi bojovat za záchranu Karlova mostu. Mluvil o škodách způsobených předchozími neodbornými opravami a o akutním nebezpečí, které mostu hrozí, jestliže se nenajdou peníze na jeho opravu.

Více než před rokem jsme na mostě a v přilehlém muzeu strávili s manželkou celé odpoledne, když byla možnost se podívat, jak oprava probíhá. Byl jsem nadšen z toho, co jsem viděl, i z úrovně výkladu. Docela mi pak hnulo žlučí, když jsem v televizi dvakrát viděl besedy s „bojovníky za záchranu Karlova mostu“. Mluvil za ně pokaždé stejný člověk s krhavým pohledem a nenávistnou dikcí. Chyběly tomu rozumné myšlenkové proporce a vykazovalo to neklamné známky demagogie. Chtěli byste vědět, jestli jsem toho člověka neviděl už dříve? Jestli tenkrát, když se opravdu bojovalo za záchranu mostu, stál někde v záběru za rektorem Witzanym a držel mu tašku? Ne, určitě ne. To bych si pamatoval.

I tenhle na první pohled okrajový aspekt je důležitý. V dobách, kdy jde do tuhého, často přibývá vzájemného napadání. Když se snažíte vybědnout ze všeobecné šlamastiky, může Vás to otrávit a lézt Vám to na na nervy. Najít k takovému napadání ten správný postoj je důležité. Zdá se mi, že i v tomto ohledu si SMP CZ vede dobře. Já bych zuřil víc.

Co Vy? Také nezmeškáte jedinou příležitost, která může vést z krize?

O tom, jak se snaží ANIMA Praha a co z toho můžete mít Vy, se dočtete na další stránce. Máte schopnosti k tunelování? V tom případě čtěte následující stránku od začátku. Nemáte? Pak můžete začít číst až od poloviny.

Máte schopnosti k tunelování?

Asi znáte příběhy zajatců, kterým se podařilo utéct ze zajateckého tábora potají vykopaným tunelem. To vyžadovalo mimořádné schopnosti, zejména soustavnost a trpělivost. Při každé vhodné příležitosti se tajně spustit do vykopané části tunelu, tam třeba lžící vytěžit trochu hlíny a tu pak nenápadně trusit po táboře. Mnozí ani netušili, že takové schopnosti mají, až opravdová touha dostat se ze zajetí je v nich probudila.

Máte-li Vy takové schopnosti, něco pro Vás máme – úplně zadarmo a ani se nebudete muset zvednout od pracovního stolu.

Vypravte se na adresu <http://animaklub.wordpress.com/>
(poprvé ještě raději na <http://animaklub.wordpress.com/o/>) .

Je to adresa nedávno založeného blogu ANIMA Klubu. Na uvedené adrese najdete doporučení, co dělat. Budete pravidelně číst Citadelu od Antoina de Saint-Exupéryho (třeba z internetu), články objevující se na blogu a budete mít možnost se o tom bavit s jinými lidmi. Sami se přesvědčíte, jak je tato kúra v současné době blahodárná.

Ale pozor! Chce to pravidelnost – každý den se tomu dejme tomu čtvrt nebo půl hodiny věnovat. Jinak to nebude fungovat. Než to dělat polovičatě, je lepší to nedělat vůbec. Dostali byste se tak do situace zajatce, který si pod postelí vykopal půlmetrovou štolu, ale pak v sobě nenašel soustavnost, aby v tom pokračoval. Výsledek je stejný, jako by neudělal vůbec nic, navíc hrozí nebezpečí, že si sám začne namlouvat, že se o útěk pokoušel, a způsobí si tak ošklivý úraz na duši.

Někteří naši přátelé rovnou konstatují, že „tunelářská“ cesta je nad jejich síly a volí druhou cestu, která takovou dávku soustavnosti nevyžaduje.

Ovládněte nástroje – zocelujte svůj charakter

V období duben – červen 2010 nabízíme sérii pěti intenzivních manažerských instruktáží. Držíme se pojetí, s nímž jsme začali v říjnu 2009 a charakterizovali je slovy: *věnovat se charakteru manažera, vnitřní disciplíně, vztahu k okolí, tomu, jak se rychle vymotat z různých provazů, které Vás omezují, postupovat hodně prakticky - zdokonalovat se v konkrétních manažerských nástrojích a zároveň rozvíjet to nejcennější, co je ve Vás.*

Toto pojetí padlo na úrodnou půdu – tzv. zlatou permanentku na období říjen – prosinec 2009 (tzn. celou sérii instruktáží) si koupilo 7 manažerů, což bylo do té doby rekordní číslo. V lednu – březnu 2010 jsme sérii jen s nevelkou změnou zopakovali a tentokrát si zlatou permanentku koupilo 12 manažerů. Zvlášť cenné je to, že ačkoli témata jsou hodně vážná, atmosféra je uvolněná (ano, rozesmáté dámy ze vzdáleného konce stolu – opravdu vás rádi vidáme) a k úspěchu přispěly i nápady a zkušenosti účastníků.

Pro období duben – červen 2010 už skladbu instruktáží měníme. Zůstává jen instruktáž Komunikační judo, která zatím byla jen jednou a měla velký ohlas (kvůli velmi aktuálnímu tématu a možná i kvůli taneční vložce batolat). Ostatní čtyři instruktáže vznikly adaptací našich klasických instruktáží na nové pojetí a vycházejí z pohledu Citadely. Například instruktáže jak připravovat a řídit pravidelné i řešitelské porady vycházejí z Exupéryho pojetí pravidel a rituálů jakožto „násilí“, kterým manažer vtiskuje smysl práci lidí, které vede.

I těm, kdo se rozhodnou pro „tunelářskou práci“, tedy mohou pomoci „dobíjet baterky“.

Podrobnosti najdete v příloženém letáku, který slouží i jako faxová přihláška. Hlásit se můžete i pomocí on-line přihlášky na adrese <http://www.anima.cz/letaky/onlineobj.php>.